

ת"פ 60538/11/21 - מדינת ישראל נגד דניאל אפרוזר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 60538-11-21 מדינת ישראל נ' אפרוזר

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד תמרה ולדמן מימון

נגד

הנאשם דניאל אפרוזר

ע"י ב"כ עו"ד אסף דוק

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות בהן הורשע, ביום 8.4.20 התפרץ ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן בחנות אטליז השייכת לנאשם (להלן: "האטליז"). באותן נסיבות ביקש הנאשם מהמתלונן לצאת מהחנות וכשזה סירב, תפס הנאשם בחולצתו והוציאו מהחנות. בתגובה, הכה המתלונן את הנאשם במכת אגרוף בפניו. בשלב זה, נטל הנאשם סכין קצבים שאורך להבה כ-20 ס"מ והחל לרדוף עמה אחר המתלונן כשזה נמלט מהאטליז. פקחים אשר חלפו באופן אקראי במקום הפרידו בין הניצים.

בהתאם להסדר בין הצדדים, המאשימה הודיעה כי תגביל עצמה בטיעוניה לענישה בדמות 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, בכפוף לקבלת חוות דעת מהממונה ואילו ההגנה תעתור למאסר מותנה לצד קנס.

לפי חוות דעת ממונה על עבודות השירות הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים

1. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומנסיבות ביצוען, וכן לנזק שעלול היה להיגרם לולא פקחים היו עוברים במקום ומבחינים באירוע. במסגרת טיעוניה הגישה צילומים של הסכין (טמ/1) והדגישה כי מדובר באירוע מתמשך. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. לאור גילו של הנאשם, נטילת האחריות והבעת חרטה על ידו, כמו גם היעדר עבר פלילי, ביקשה למקמו ברף התחתון של המתחם ולהטיל עליו 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

עמוד 1

2. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר באירוע נקודתי, לא מתוכנן, אשר נמשך מספר שניות בודדות מחוץ לאטלזי כאשר הנאשם חדל מיד ממעשיו כשנגשו אליו אנשי חוק. בנוסף, הדגיש כי בטרם המעשה תקף המתלונן את הנאשם ואף עומד כנגד המתלונן כתב אישום בגין תקיפה זו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנתונים אלה, בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וכן במצבו הבריאותי, וביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד קנס.

3. הנאשם בדברו הביע חרטה על המעשה, וטען כי ככל שיקבל ענישה ממשית לא יוכל להמשיך לעבוד ולפרנס את ילדיו. הנאשם ציין שהוא עובד באטלזי לבדו, ומסייע אף לבתו שאינה עובדת ומגדלת שני ילדים. הנאשם שב על הטענה כי הוא סובל ממחלה, אולם ב"כ הנאשם ציין שהנאשם אינו מעונין להציג את בעיותיו הרפואיות.

דין והכרעה

מתחם העונש הולם

4. איומים פוגעים בזכותו של כל אדם לביטחון אישי ולשמירה על שלוות נפשו. באופן דומה, אף החזקת סכין פוגעת בזכות לביטחון אישי ולשלמות הגוף בשל פוטנציאל הפגיעה החמורה ככל שיתפתח אירוע אלימים. כך, קבע המחוקק עונש מירבי של חמש שנות מאסר לצד עבירה זו.

בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה, במיוחד כאשר מדובר בעבירת איומים לה מנעד רחב ביותר של נסיבות.

בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי מדובר באירוע ספונטני כשלמעשי הנאשם קדם ויכוח עם המתלונן, במהלכו הנאשם הוציא את המתלונן מהאטלזי והמתלונן בתגובה תקף אותו במכת אגרוף בפניו. אין ספק כי יש לתת משקל לנתון זה אשר הצית את האירוע, אולם לצד זאת לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק בהמשך מרדף הנאשם אחר המתלונן בעודו אווז בידו בסכין קצבים. פרץ אלימות שכזה עלול להוביל לתוצאות הוות אסון במקרה אשר לא היה נקטע אך בשל תושיית פקחים שעברו במקום באופן מקרי.

5. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת על החמרה בענישה והטלת מאסרים בפועל בגין עבירת החזקת סכין לצד איומים (רע"פ 5998/09 **יוסף שמאיב נ' מדינת ישראל** (1.11.2009); עפ"ג (י-ם) 1307-05-16 **סלאח אבו טיר נ' מדינת ישראל** והאסמכתאות שם (17.8.2016); עפ"ג (מרכז) 1482-02-15 **אברהם דסליין נ' מדינת ישראל** (1.5.2015); עפ"ג (מרכז) 54615-02-13 **מיכאל סטרוביניץ נ' מדינת ישראל** (18.4.2013)). לצד זאת, ניתן להצביע על מקרים בהם הוטלו מאסרים לריצוי בעבודות שירות (רע"פ 1592/11 **אמיר בודרם נ' מדינת ישראל** (28.2.2011)). יש לציין כי מדיניות הענישה מהווה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם העונש ההולם ו"אין בה משום תחליף הולם להגדרת המתחם עצמו" (ע"פ 4815/13 **מדינת ישראל נ' אלעוקבי**, פסקה 12 (1.1.2014)).

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירות ואת הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

6. הנאשם בן 61, ללא עבר פלילי, עובד מזה כ-40 שנים באטליז שבבעלותו. הנאשם הודה בעבירות, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. בנוסף, יש להתחשב במידת הפגיעה בנאשם ובמשפחתו הקרובה בשל הטלת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות. מכלול נתונים אלה מציב את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך שלושה חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בתנאי ריצוי עבודות השירות.

ב. מאסר למשך שלושה חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים אחת

מהעבירות בהן הורשע.

ג. בנסיבות המקרה, לא מצאתי הנמקה לצורך בהטלת קנס כספי. יתכן שנכון היה לשקול

הטלת פיצוי, אולם מאחר והמאשימה לא עתרה לכך - לא ראיתי לנכון לחרוג במקרה זה מעתירתה.

ניתן צו להשמדת הסכין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 מאי 2022, במעמד הצדדים.